

Mi CORAZON

Spaans voor hart en hartstocht, Jommekesspaans voor zon: *Hotel Corazon* in Mallorca heeft haar naam niet gestolen. De kunstige hub in het adembenemende *Tramuntana* gebergte werkt als vrijgeleide naar een geheime, zonovergoten wereld vol nostalgie en *creativiteit*.

De aanblik van hagelwitte billen op een voor de rest zongebruind lichaam doen voor mij wat een Madeleine voor Proust deed: pure nostalgie! Het staat voor het zorgeloze gevoel aan het einde van een lome zomersdag, een zachte douche die al het zout van je huid spoelt, en billetjes die witter dan wit ogen in contrast met ledematen die een dag lang door de zon gekust werden. Instinctief vertrouw ik dus mensen die ook de poëzie van een stel blote billen vatten, en zo iemand is Kate Bellm. De Britse, naar Mallorca uitgeweken fotografe maakt naam met dromerige, psychedelische beelden van haar poedelnaakte vrienden op en in het azuurblauwe water van haar thuseiland. Naast artistiek naakt speelt ook de natuur een centrale rol in haar werk, dat werd gepubliceerd in Vogue, Interview, Playboy, Zara- en Gucci campagnes, en -collector's alert!- de boeken Amor en La Isla. *Picture perfect*. En wie op een grijze herfstdag de brui wil geven aan de dagelijkse sleur, kan sinds kort ook echt in Bellms

perfecte plaatje stappen, met name in het hotel dat ze samen met manlief Edgar Lopez runt. Onder de vrolijke arcade van Hotel Corazon door wandelen, betekent immers een apart wereldje betreden waar niets moet en alles mag. Bellm en Lopez, die schildert, sculpteert, tattoo's zet en muziek maakt, hebben het niet zo op regeltjes begrepen. Hun liefdesverhaal ging van start in een Mexicaans hotel waar hij als artist in residence werkte. Ze vielen als een blok voor elkaar en voor het perfecte bedlinnen in de kamers, dat ze prompt stalen om er tipi's op het strand mee te bouwen: hun eerste gezamenlijke kunstwerk. Het koppel huwde en leidde jarenlang een leven in het teken van creativiteit in de vier windstreken. Tot ze in Mallorca terechtkwamen en instinctief aangetrokken werden door wat ze zelf als "*de onweerstaanbare pull van het eiland*" beschrijven. Sindsdien wonen ze samen met zoontje Sage in Sóller, in het hart van de artistieke Tramuntana regio.

Tekst ISABELLE VANDER HEYDE

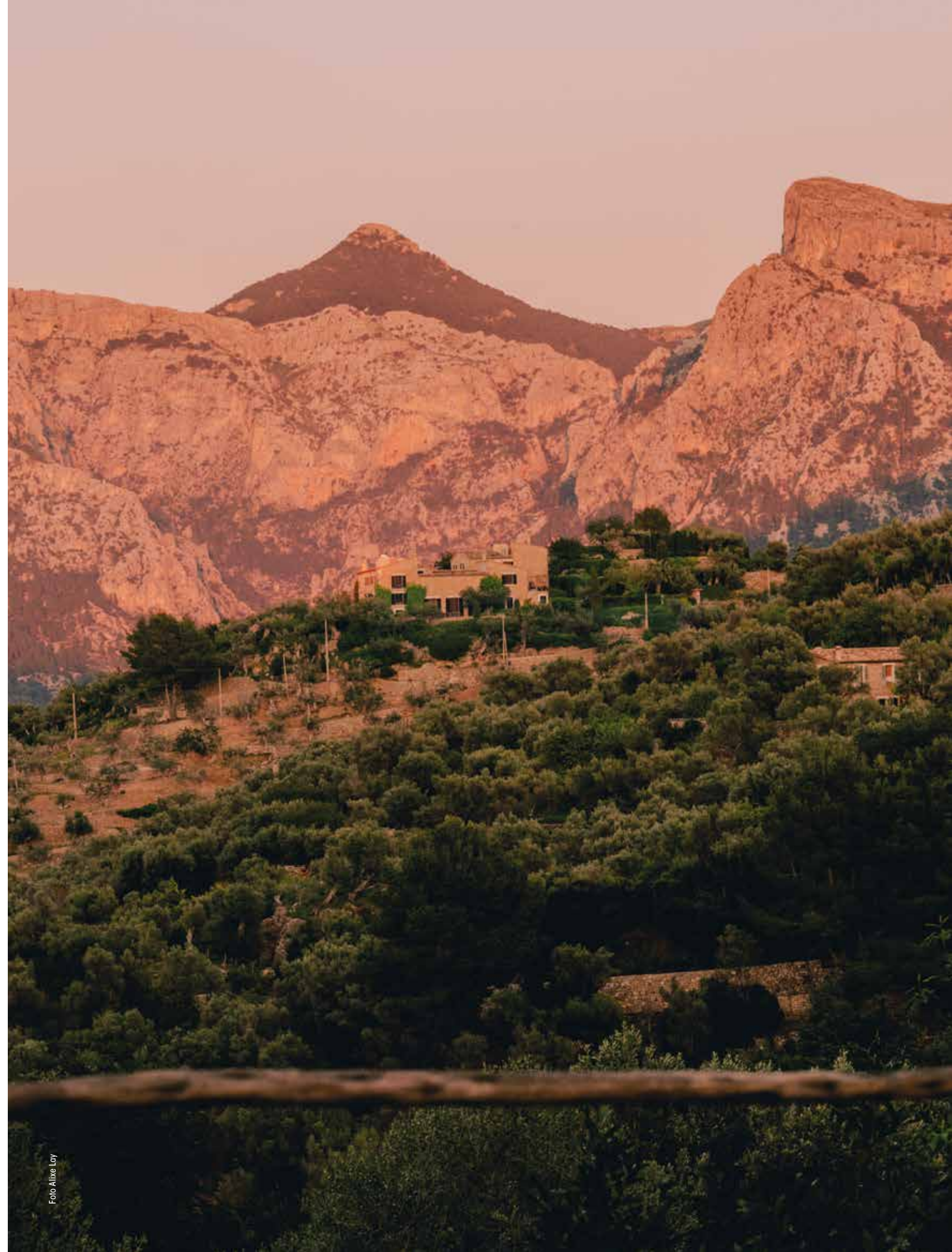

Foto Alixe Lay

Een duo met een hoek af, en dat mag je in het geval van hun hotel letterlijk nemen: bij Corazon vind je immers geen enkele rechte lijn terug. Muren, trappen, bedden, tafels, zelfs het servies: alles is gekenmerkt door gebogen vormen en natuurlijke, gladde oppervlaktes. Wat ooit een streng, 18de-eeuws landgoed was, een finca, bedoeld om de stadjes Deia en Sóller te bevoorraden, is tegenwoordig een bastion van fluiditeit en design wellness.

“IK *had* EEN *artistieke* HUB IN GEDACHTEN VOOR *foto*- EN VIDEOSHOOTS, *expo's* EN *concerten*, LEKKER *eten* EN EEN *ontspannen* LEVENSTIJL. EEN PLEK DIE ALS EEN *thuis* VOELT.”

De natuur en al haar imperfecties worden er omarmd -van de balkende ezel die je 's morgens uit je slaap houdt, tot de weelderige binnentuin en het gebruik van typische outdoor materialen in het interieur. De grens tussen binnen en buiten is er met opzet vervaagd, net als elke andere grens trouwens. Onder een stralende sterrenhemel van een arthouse film genieten op groot scherm, terwijl je per ongeluk wat popcorn steelt van de niet nader genoemde filmster op de pouf naast je? Check. Op je blote voeten door de lobby waltzen, verstoppertje spelen in de grotachtige gangen, een poppenhuis bouwen op de iconische *seventies orange* ligbedden aan het zwembad, zonnebaden naast grazende berggeiten, wilde bloemen plukken, sporten in wat wij tot 's werelds mooiste gym uitroepen, hiken langs de omringende bergpaden, skinny dippen bij volle maan, of de hele dag luilekkeren tussen de prachtige boeken van de lobby: check, check, check! Gasten kunnen terecht in twee suites en dertien kamers, elk op hun eigen, unieke manier ingericht met het werk van lokale kunstenaars. Maar ook zonder felbegeerde kamersleutel ben je er meer dan welkom, want naast hotel fungeert Corazon ook als restaurant, boerderij, galerij, concept store en ontmoetingsruimte voor de creatieve gemeenschap van de Tramuntana streek. Dankzij het uitgebreide Artist in Residence programma komt er elk half jaar wel een artistiek hoekje bij. De balie werd bijvoorbeeld naar de vorm van Bellms favoriete rots in Mallorca geboetseerd door de Berlijnse kunstenaar Yasmin Bawa. Expo's, jam sessies, performances, outdoor cinema, sound experiences, workshops, yoga en ateliers krijgen er al dan niet spontaan vorm tussen de cactussen en wilde rozemarijn. Er is zelfs een Farmer in Residence programma, want de zinnenprikkende keuken van de Poolse chef Eliza Parchanska wordt grotendeels met verse kruiden, groenten en bloemen van de regeneratieve Corazon boerderij bereid.

Foto Alixe Loy

“Ik wilde een plek waar de Tramuntana gemeenschap kan samenkomen, eten, werken en creëren. Leven op een eiland is geweldig, maar ik moet eerlijk toegeven dat ik soms de spontane, creatieve uitwisseling van grootsteden miste. Die energie in combinatie met de magie van deze streek: dat geeft vuurwerk,” aldus Bellm. “Ik had een artistieke hub in gedachten voor foto- en videoshoots, expo's en concerten, lekker eten en een ontspannen levensstijl. Een plek die als een thuis voelt, waar nieuwe en oude vrienden elkaars paden kruisen. Eigenlijk is Hotel Corazon voor mij een toevluchtsoord voor gelijkgestemden, een creatief canvas dat continu in ontwikkeling is.” Naast het feit dat haar hotel belachelijk fotogeniek is, een welkome beroepsmisvorming, zorgt ook de omringende natuurpracht voor rust. “Hier is geen TV; er zijn zichten!” Genesteld langs een kronkelend baantje zoals de streek er zoveel telt, kijkt het aan één zijde uit op majestueuze bergen, en aan de andere op boomgaarden vol vijgen-, cipressen-, dennen- en olijfbomen. Aan het einde van de baan neemt het landschap abrupt een duik langs rotsachtige kliffen, recht in de glinsterende Middelandse zee die dag en nacht lonkt. De kustlijn is een natuurlijke schat aan baaitjes, rotsen om van te springen, verborgen grotten en watervallen. Aan land zijn Deia en Sóller prachtige, authentieke dorpen die al sinds de jaren dertig kunstenaars, schrijvers en muzikanten naar hun zonovergoten terrasjes lokken. Zowat de helft van de bewoners stamt trouwens af van deze kunstzinnige *bohemians*. De stenen huizen en smalle straatjes vormen al een kleine eeuw het decor van menig roman, schilderij en film, en dat is niet zo verwonderlijk: de urgentie om te gaan dagdromen is hier torenhoog. Geen betere plek om een *indian summer* door te brengen: de laatste kans om je door de zon te laten kussen, gepeperd met een occasionele regenbui die de geur van wilde bloemen en kruiden nog intenser maakt. En wanneer je 's avonds je witte biljetjes bij het haardvuur in de lounge neerploft, met

Foto's Alixe Loy

een goed boek en deugddoend glas wijn bij de hand, komen de woorden van Bellm extra tot hun recht: “Wij nodigen een nieuwe generatie reizigers uit, die eenvoud en vrijheid net zo goed waarderen als opsmuk. Gasten die graag op blote voeten lopen, fruit rechtstreeks van de boom eten, zonder morren over de zonnebadende lobbykat struikelen, onder de sterrenhemel zwemmen, en, vooral, hun ritme afstemmen op het rinkelen van schapenbellen of nog het ruisen van palmbomen. Hier wint avontuur het altijd van de dagelijkse sleur: vrijheid zwaait de scepter.”

